

**IVAN
DUBOVICKÝ**

ČEŠI V AMERICE

**A ČESKO-AMERICKÉ
VZTAHY V PRŮBĚHU PĚTI STALETÍ**

CZECHS IN AMERICA

**AND CZECH-AMERICAN RELATIONS IN A COURSE
OF FIVE CENTURIES**

ČEŠI V AMERICE

A ČESKO-AMERICKÉ VZTAHY V PRŮBĚHU PĚTI STALETÍ

CZECHS IN AMERICA

**AND CZECH-AMERICAN RELATIONS IN A COURSE
OF FIVE CENTURIES**

**IVAN
DUBOVICKÝ**

ČEŠI V AMERICE

**A ČESKO-AMERICKÉ
VZTAHY V PRŮBĚHU PĚTI STALETÍ**

CZECHS IN AMERICA

**AND CZECH-AMERICAN RELATIONS IN A COURSE
OF FIVE CENTURIES**

**NAKLADATELSTVÍ
EPOCHA**

Zvláštní poděkování / Special Thanks

Archiv Kanceláře prezidenta republiky v Praze
Archiv Ministerstva zahraničních věcí České republiky
Archives of Czechs and Slovaks in America. Regenstein Library, Chicago, USA
Náprstkovo muzeum asijských, afrických a amerických kultur
Numismatika BARON
Velvyslanectví Spojených států amerických v České republice
Vojenský ústřední archiv – Vojenský historický archiv

Copyright © Ivan Dubovický, 2018
English translation © Linda Paukertová, 2003
Cover Art © Lukáš Tuma, 2018
Czech Edition © Nakladatelství Epoque, Praha 2018

ISBN 978-80-7557-165-6 (print)

ISBN 978-80-7557-632-3 (ePub)

ISBN 978-80-7557-633-0 (mobi)

ISBN 978-80-7557-648-4 (pdf)

Publikace je vydána díky laskavé grantové podpoře
Velvyslanectví Spojených států amerických v České republice

The publishing of this book was made possible thanks to the grant support
of the Embassy of the United States to the Czech Republic

OBSAH

Předmluva	8
Úvod	10
První kontakty českého prostředí s Amerikou a počátky stěhování Čechů do Ameriky	14
Emigrace Čechů po roce 1848	26
Amerika – nový domov	36
Kulturní a společenský život	44
Český tisk v Americe	62
Boj za samostatnost Československa	74
USA a České země – vzájemná inspirace i obohacení	100
Američtí krajané v boji proti nacismu	118
Osvobození Československa a pomoc USA po válce	136
Únorový převrat v Československu a jeho důsledky na československo-americké vztahy	144
Boj amerických krajanů proti totalitnímu režimu	150
Události roku 1968 v Československu a jejich dopad na česko-americké vztahy	160
Česká republika a USA po listopadu 1989	170
Závěr	176
Appendix I	178
Američtí diplomaté v Československu a v České republice	
Appendix II	179
Českoslovenští a čeští diplomaté v USA	
Appendix III	180
Statistický přehled vystěhovalců Čechů do USA od roku 1848	
Appendix IV	184
Obrazová příloha	
Výběrová bibliografie	191
O autorovi	198

CONTENTS

Foreword	9
Introduction.	11
First contacts with America	
and the beginnings of Czech emigration to America	15
Emigration of the Czechs after 1848	27
America – a new home.	37
Cultural and social life	45
Czech press in America.	63
Struggle for an independent Czechoslovakia.	75
USA and the Czech Lands – mutual inspiration and enrichment	101
Czech Americans in the struggle against Nazism.	119
Liberation of Czechoslovakia and the US aid after World War II	137
The coup of February 1948 in Czechoslovakia	
and the changing view of the U. S. in Czechoslovakia	145
Struggle of Czech Americans against the totalitarian regime	151
The events of August 1968 in Czechoslovakia	
and their impact on Czech – US relations	161
The Czech Republic and the USA in the Post–November 1989 Era	171
Conclusions	177
Appendix I 178	
U. S. diplomats to Czechoslovakia and the Czech Republic	
Appendix II 179	
Czechoslovak and Czech diplomats to the USA	
Appendix III. 180	
Statistical Survey of Czech emigration to the USA since 1848	
Appendix IV. 184	
Illustrated appendix	
Selected bibliography	191
About the author	198

PŘEDMLUVA

V roce 2003 jsme s dnes již zesnulým přítelem dr. Davidem Kraftem a ve spolupráci s Náprstkovým muzeem v Praze připravili výstavu „Češi v Americe“. Současně byl vydán katalog, jehož první vydání bylo poměrně brzy rozebráno. Díky podpoře Velvyslanectví Spojených států amerických v Praze bylo možné přistoupit k novému, nepatrně rozšířenému vydání, a to právě v roce připomínky stého výročí vzniku nezávislého Československa.

Knížka je určena širokému okruhu čtenářů s cílem poskytnout základní informace o vzájemných česko (československo) - amerických vztazích v průběhu téměř pěti staletí.

FOREWORD

In 2003, me and my now deceased friend Dr. David Kraft, in cooperation with the Náprstek Museum in Prague, prepared an exhibition on “Czechs In America”. At the same time, we published a catalogue, the first edition of which sold out fairly quickly. Thanks to the support of the U.S. Embassy in Prague, and on the occasion of the Czechoslovak Centennial Anniversary it was possible to prepare a rather extended re-edition of this book.

The book is aimed at the wide public with the intention to provide basic information on our mutual Czech (Czechoslovak) – American relations over the course of nearly five hundred years.

ÚVOD

Stěhování lidí je univerzálním jevem, který lidstvo provází od počátku dějin. Jsou země, jež díky svým politickým poměrům, hospodářské prosperitě, kulturní vyspělosti či jiným faktorům byly spíše zeměmi cílovými. Naopak jsou i země, které – ať už vinou vlastní či vlivem vnějších okolností – po staletí trpěly odlivem svého obyvatelstva. České země patří spíše do druhé kategorie. Již sama geografická poloha předurčila Čechům osud, že ze všech stran byli od nepaměti vystaveni vlivu silnějších sousedů, že neustále žili na křižovatce obchodních cest od severu na jih či od západu na východ a že se tak stávali svědkem i aktérem střetávání mnoha národů, kultur, náboženských vlivů a politických ideologií.

Jen málo evropských národů bylo tak citelně zasaženo vystěhovalectvím, ať už tímto pojmem rozumíme odchod dobrovolný nebo vynucený, tzv. exil. Češi odcházeli do světa i v dobách, kdy pouta feudálního režimu nedovolovala volný pohyb obyvatel. První početnější exodus lze zaznamenat už za husitských válek, kdy do exilu odešlo několik set představitelů katolického kléru. Přímo osudovým pro české země se pak stal odchod pobělohorských exulantů, kdy podle odhadů dobových pramenů z náboženského přesvědčení opustilo domov na třicet tisíc rodin a jednotlivců, čítajících snad až dvě stě tisíc osob. Reformní úsilí Josefa II. přineslo i první pokus o právní úpravu vystěhovalectví v podobě patentu z roku 1784. Avšak teprve revoluční rok 1848 a jeho důsledky znamenaly zásadní obrat v charakteru českého vystěhovalectví: uvolněním feudálních pout bylo lidem poprvé umožněno odcházet dobrovolně a dominantní příčinou se staly pohnutky sociální a ekonomické, i když ani dřívější příčiny náboženské a politické nevymizely úplně. Pro poměry v Rakousku a pro situaci Čechů zvláště je příznačné, že v tomto počátečním období masového vystěhovalectví to byly především české země, které byly tímto jevem postiženy. Stejně tak je příznačné, že to byly právě Spojené státy americké, kam většina Čechů odcházela.

Většina Čechů si dobře uvědomovala, že život, který je v Americe čeká, bude na míle vzdálen od romantických představ. Tušili, že půjde o těžký zápas o holou existenci. Přesto odcházeli s nadějí na lepší budoucnost, odcházeli do země, která slibovala svobodu politickou i svobodu vyznání, do země, která z nich poprvé učinila plnohodnotnou a sebevědomou bytost. A prá-

INTRODUCTION

The migration of people is a universal phenomenon that has accompanied mankind since the very inception of human history. There are countries that, because of their political set up, economic prosperity, cultural development or other factors, have become more attractive as destinations. On the other hand, some countries have been burdened with a steady outflow of its inhabitants for centuries. The Czech lands more likely belong to the second category. The very geographical location from time immemorial predestined the fate of Czechs to be exposed from all directions to the influence of their powerful neighbors, to permanently live at the crossroads of commercial routes from north to south or from west to east, therefore becoming the witness and actor of the clashes of many nations, cultures, religious influences and political ideologies.

Only a few European nations were hit by emigration so badly, no matter whether under this term we understand a voluntary departure or a forced one, a so-called exile. Paradoxically, the Czechs emigrated even at times when the bonds of the feudal system regularly did not allow the free movement of inhabitants. The first major exodus can be recorded during the Hussite wars when several hundred members of the Catholic clergy left for exile. Truly fateful for the Czech lands was the exile of the post-White Mountain Battle refugees. According to historical estimations around thirty thousand families and individuals left their homes. Emperor Joseph II and his reform movement brought the first legal framework for emigration in the form of the Patent of 1784. But it was only the revolution of 1848 and its impact that caused radical change in the character of Czech emigration: relieving the feudal bonds, thus enabling for the first time one to leave voluntarily, and the dominant causes were social and economic although the earlier religious and political causes did not completely disappear. It is symptomatic for the circumstances in Austria and the situation of the Czechs that during this initial period of mass emigration it was especially the Czech lands that were affected by this phenomenon. And no less symptomatic is the fact that it was the United States where the majority of Czechs were leaving for.

Most Czechs realized that the life that was waiting for them in America would be far from romantic. They suspected that it would be a rather difficult

vě za to byli své nové vlasti vděční, právě proto jí odevzdávali svůj um, svůj talent a svou přičinlivost. Bylo by nesprávné myslet si, že většina z nich dosáhla úspěchů, uznání a bohatství. Ti, kterým se to povedlo, tvoří jen špičku ledovce. Naprostá většina končila jako dělníci v továrnách a dílnách velkoměst, jako farmáři na nekonečných prériích. Patří jim všem dík, že ani při každodenních starostech nezapomínali na svůj původ a i ze svých skromných výdělků přispěli, když to jejich stará vlast nejvíce potřebovala. Tisíce dolarů, které putovaly do Čech na podporu vlastních příbuzných, na podporu prvního i druhého zahraničního odboje, na podporu boje proti komunismu, nebylo ještě zdaleka to jediné, čím své staré vlasti přispěli. Nejedna z nich nebo z jejich synů položil za vlast svých otců to nejdražší, svůj život. A byli především vzdálenými reprezentanty českého národa a svým jednáním, svými úspěchy získávali uznání nejen sobě, ale i svým bratřím a sestřám za mořem. Pomohli změnit pohled Američanů na příslušníky národa, kterým se zpočátku hanlivě říkalo „Bohunks“, pomohli svému národu získat cenné přátele, kteří malé zemi v srdci Evropy nezištně pomáhali budovat demokracii. Jména jako Charles Crane, Gutzon Borglum, Fiorello LaGuardia, John H. Lathrop a mnohá další, skrytá pod označením „američtí přátelé“ a v České republice dnes téměř neznámá, by měla být vytesána zlatým písmem stejně jako jména mnoha amerických Čechů, kterým se za jejich činnost a přínos pro starou vlast nedostalo mnohdy ani poděkování.

Spojené státy americké byly pro Čechy a české země především zemí svobody a demokracie, zemí velkých možností. Tady sbírali zkušenosti čeští podnikatelé, politici a novináři. Sem přicházeli načerpávat novou inspiraci čeští umělci. Toto kulturní obohacování však nebylo jednostranné. Za svoji otevřenou náruč Amerika získávala to, že se s ní o své umění dělili nejlepší čeští umělci, že elita českého národa zde odevzdávala svůj vědecký, podnikatelský nebo například sportovní potenciál. Vzájemný vztah byl proto po celá stáletí oboustranně obohacující a inspirativní. S tímto vědomím bychom měli přistupovat i k hodnocení česko-amerických vztahů a měli bychom se – Češi i Američané – zasadit o jejich další rozvoj.

struggle for survival. Despite this, they were leaving in the hope of a better future, to a country that was promising them political and religious freedom, to a country that was about to transform them into full-fledged and self-confident individuals. Just because of this they were grateful to their new homeland, just because of this they brought Her their knowledge, their talent, their skills. The majority of them did not achieve success, recognition and richness. Those who did manage to accomplish it formed but a small minority. The overwhelming majority ended up as factory or workshop laborers in big cities, as farmers on the endless prairies. They all deserve our thanks. Even during their everyday travails, they did not forget their origins. From their small earnings they contributed when the old homeland was in need. Thousands of dollars were sent to Bohemia to support the first and the second resistance movements and later for the fight against Communism, was not the only thing they sacrificed for their old homeland. Some of them or their sons gave their lives for the country of their fathers. They were also distant representatives of the Czech nation, and through their acts, and their success, they gained recognition not just for themselves but for their brothers and sisters across the ocean. They contributed to change the American perception of those who were originally pejoratively referred to as “*Bobunks*”, they helped their nation to gain valuable new friends, friends who without a word joined the Czechs in their support to build democracy in a small country in the heart of Europe. Names such as Charles R. Crane, Gutzon Borglum, Fiorello LaGuardia, John H. Lathrop and many others who are hidden under the term “American friends” and nearly unknown in the Czech Republic, should today be carved in letters of gold as the names of the many American Czechs who many times did not receive a single word of thanks for their activities and contributions towards the old country.

The United States of America was mainly considered by Czechs to be a country of freedom and democracy, and a land of opportunities. Here Czech businessmen, politicians and journalists gained new experience. Here Czech artists came for inspiration. Such cultural enrichment, however, was not unilateral. Thanks to Her open arms America received and enjoyed the best of Czech artists, and the Czech nation left its elite scientific, entrepreneurial or sporting potential in America. With this in mind we should evaluate Czech – American relations, and with this in mind we – Czechs and Americans – should cultivate their future development.

PRVNÍ KONTAKTY ČESKÉHO PROSTŘEDÍ S AMERIKOU A POČÁTKY STĚHOVÁNÍ ČECHŮ DO AMERIKY

Mikuláš Bakalář Štětina – *Spis o nových zemích a o Novém světě, o němžto jsme prve žádné známosti neměli ani kdy co slychali.*, Plzeň 1506 (?)

Mikuláš Bakalář Štětina – “An account of the new lands and the New World of which we have had no knowledge and have heard nothing”, Plzeň 1506 (?)

Originál uložen v Památku národního písemnictví, Praha

Original deposited in the Memorial of National Literature in Prague

„*Spis o nových zemích a o Novém světě, o němžto jsme prve žádné známosti neměli ani kdy co slychali*“ představuje první český psané dílo o Americe. Jedná se o český překlad dopisu Ameriga Vespucciho o jeho třetí cestě do Nového světa, který Vespucci zaslal Lorenzu de Medici. Překlad z roku 1506 je dílem plzeňského knihtiskaře slovenského původu Mikuláše Bakaláře Štětiny. Svůj překlad zestručnil, ale zároveň doplnil o informace z jiných dobových pramenů.

Znalosti o Americe však byly ještě po další dvě století velmi omezené, zkrácené a často romantické. První podoba Ameriky v Čechách je obraz v prostorách Valdštejnského paláce v Praze (dnešní sídlo Senátu), jehož autorem je italský barokní malíř **Baccio di Bianco** (1604–1656). Do Prahy přijel na pozvání Albrechta z Valdštejna, pro kterého v letech 1623–1630 vytvořil řadu fresek a mezi nimi i podobu čtyř tehdy známých kontinentů, včetně Ameriky.

O nově objevený svět se živě zajímal i **Jan Ámos Komenský** (1592–1670). V některých svých dílech věnoval pozornost jazykům původních obyvatel.

FIRST CONTACTS WITH AMERICA

AND THE BEGINNINGS OF CZECH EMIGRATION TO AMERICA

“An account of the new lands and the New World of which we have had no knowledge and have heard nothing” (*Spis o nových zemích a o Novém světě, o němžto jsme prve žádné známosti neměli ani kdy co slychali*) represents the first Czech-language writing on America. It was the Czech translation of a letter from Amerigo Vespucci describing his third voyage to the New World, addressed to Lorenzo de Medici. The translation of 1506 was the work of the Pilsner bookbinder of Slovak origin Mikuláš Bakalář Štětina, who abbreviated the letter and included information in it from other sources of that period.

For another two centuries the knowledge of America was very limited, distorted and often romantic. The first image of America in Bohemia is a fresco in the Wallenstein Palace in Prague (today the seat of the Senate) the author of which is the Italian baroque painter **Baccio di Bianco** (1604–1656). He came to Prague invited by Albrecht of Wallenstein for whom he created several frescoes during 1623–1630, the image of the four then known continents being among them, including America.

Among those who were avidly interested in the newly-discovered world was a Czech humanist **John Amos Comenius** (1592–1670). In some of his publications he devoted his attention to the languages of the native inhabitants. He was interested in the possibility of arranging education for the Indians. He had been obtaining information about them through his protestant friends in Amsterdam and London. The majority of

*Baccio di Bianco – „Amerika“.
Valdštejnský palác, Praha
Wallenstein Palace, Prague.*

Jan Ámos Komenský (Comenius)

Portrét uveřejněný v americkém
časopise *Bohemian Voice*

Portrait published in *Czech-American
journal Bohemian Voice*

Komenský se zajímal o možnost zajistit indiánům vzdělání. Informace o nich získával prostřednictvím styků s protestantskými přáteli v Amsterodamu a Londýně. Nejvíce informací mu pravděpodobně poskytl jeho velký obdivovatel John Winthrop, Jr., první guvernér Connecticut Colony. Během své cesty po Evropě v roce 1642 prý Komenskému nabídl i místo prezidenta Harvardovy koleje. Komenský však upřednostnil působení ve Švédsku, ale i poté spolu udržovali korespondenční styk. Jméno Komenského dnes nese městečko ve státě Wisconsin, kde většinu obyvatel tvoří indiáni Winnebago.

„Ten odvážný muž Jan Amos Comenius, jehož věhlas je rozšířen nejméně ve třech jazycích (za což vdčíme jeho dílu Janua), by byl vhodný a byl s tím i srozuměn od pana Winthropa během jeho cesty do Nizozemí, že přijde do Nové Anglie a že osvítí tuto Kolej a tuto zemi jako rektor: Ale pozvání švédského velvyslance jej odklonilo jinam, takže tento nesrovnatelný Moravan se nestal Američanem.“

Cotton Mather, *Ecclesiastical History of New England*,
Londýn 1702, s. 128.

S výpravou Sira Richarda Grenvilla pobýval v roce 1585 několik měsíců v oblasti dnešních států Virginia a Severní Karolína českožidovský metalurg **Joa- chim Gaunz (Gaunze, Gans)**. Bližší údaje o něm zatím nejsou známy, sám však uváděl, že pochází z Čech. Za pobytu v Německu byl jako uznávaný odborník na hornictví a metalurgii pozván do Anglie, odkud nakonec podnikl výpravu do Ameriky. Na ostrově Roanoke prováděl rozbor hornin ve snaze najít drahé kovy. Jeho metalurgická dílna, jejíž stopy se archeologům podařilo objevit, je první vědeckou laboratoří na půdě pozdějších Spojených států amerických. Roanoke se měl stát základem anglické kolonie, ale první kolonisté beze stopy zmizeli a zůstaly jen zbytky po jejich osídlení. Ostrov a okolní pevnina byly tehdy osídleny algonkinskými indiány.

this information was provided by his great admirer John Winthrop, Jr., the first Governor of the Connecticut Colony. During his travels through Europe in 1642 he allegedly offered Comenius the position of President of Harvard College. Comenius decided instead to work in Sweden but even after that they corresponded regularly. Today the name of Komensky is borne by a small city in Wisconsin the majority of the population of which is formed by the Winnebago Indians.

“That brave old man Johannes Amos Comenius, the fame of whose worth hath been Trumpetted as far as more than Three Languages, (Whereof everyone is endebted unto his Janua), could carry it, was agreed withal by our Mr. Winthrop, in his travels through the Low Countries, to come over into New England and Illuminate this Colledge and Country in the Quality of President: But the Solicitations of the Swedish ambassador, diverting him another way, that Incomparable Moravian became not an American.”

Cotton Mather, *Ecclesiastical History of New England*,
London 1702, p. 128.

As a member of the expedition headed by Sir Richard Grenville, the Czech-Jewish metallurgist **Joachim Gaunz (Gaunze, Gans)** spent several months in 1585 in the region of present-day Virginia and North Carolina. The details about him are still unknown, but he himself claimed a Bohemian origin. During his stay in Germany he, an already well-renowned expert on mining and metallurgy, was invited to England from where he finally undertook an expedition to America. In an attempt to find precious metals, he analyzed the minerals on Roanoke Island. His metallurgical workshop, the traces of which archeologists have succeeded in locating, was presumably the first scientific laboratory on the soil of the future United States. Roanoke was intended to become the nucleus of an English colony. However, the first colonists to settle there, disappeared without a trace, leaving only the vestiges of their settlement. At that time, the island and the closest mainland were inhabited by the Algonquin Indians.

The first historically recorded Czech to settle on the territory of the present-day United States was **Augustin Heřman** (1621 or 1623 – 1686). He is thought to have been born either in Prague or Mšeno; his date of birth, too, remains unclear. He left Bohemia as a small boy, together with numerous exi-

Prvním historicky doloženým Čechem usazeným na půdě dnešních Spojených států amerických byl **Augustin Heřman** (1621 nebo 1623 – 1686). Existují dohady, zda se narodil v Praze nebo ve Mšeně a jistý není ani rok jeho narození. Lze se domnívat, že Čechy opustil spolu s mnoha dalšími pobělohorskými exulanty. První zmínka o něm na území Ameriky se vztahuje k roku 1633, kdy ve službách holandské Západoindické společnosti domněle jednal s indiány o odkoupení půdy poblíž dnešní Filadelfie. Historicky doložené zprávy jsou však až z roku 1644, kdy se usadil v Novém Amsterdamu (dnešní New York). Zde pracoval jako člen nejvyšší rady („Nine Men”) guvernéra Petera Stuyvesanta. Byl činný též jako obchodník, diplomat a kartograf. Pro Cecila Calverta, Lorda z Baltimoru, zhotovil kolem roku 1670 mapu Virginie a Marylandu. Dokončil ji po deseti letech práce. Mapa pak vyšla tiskem na čtyřech deskách v Londýně v roce 1673. Jednalo se o vůbec první mapu Virginie a Marylandu a byla natolik kvalitní, že byla užívána ještě téměř sto let po vydání. Za své zásluhy obdržel Heřman v Marylandu rozsáhlé pozemky, které hrdě pojmenoval „České panství” – „Bohemia Mannor”. Zde si postavil velký dům. Je rovněž autorem jednoho z vůbec prvních vyobrazení New Yorku.

Augustin Heřman, pohled na New Amsterdam (New York), kolem 1650
Augustin Heřman, the View of New Amsterdam (New York), around 1650

Otištěno v roce 1657 na titulní straně holandského díla Beschruewinghe van Virginia
Published in 1657 on the frontpage of the Dutch book Beschruewinghe van Virginia

Tomáš Čapek, Památky českých emigrantů v Americe. New York 1907

Vedle Augustina Heřmana žilo již v 17. století ve státě New York pravděpodobně více českých exulantů. K nejznámějším patřil **Bedřich Filip** (1626–1702), zvaný Frederick Philipse (Felipsen, Flypsen, Filypsen, Philipsen). Patřil k protestantské rodině, která se po odchodu z Čech usadila v Holandsku

les banished following the Battle of the White Mountain. Heřman's presence on American soil was first mentioned in 1633, when – in the service of the Dutch West India Company – he supposedly negotiated with the Indians over the purchase of land in the vicinity of today's Philadelphia. However, the first historically documented record of him dates from 1644, when he settled in New Amsterdam (now New York City). There, he was elected a member of the Supreme Council ("Nine Men") of Governor Peter Stuyvesant. He was also active as a merchant, diplomat and cartographer. In about 1670, after ten years of intensive work, Heřman produced for Cecil Calvert and Lord Baltimore, the very first map – and a very high-quality one – of Virginia and Maryland. The map was of such outstanding quality that it was used for nearly one hundred years after its first printing in 1673 in London. For his valuable services he received an extensive tract of land in Maryland, which he proudly named "Bohemia Mannor". On it, he built for himself a large residence. Heřman was also the author of one of the very first drawings of New York.

Apart from Augustin Heřman, as early as the 17th century other Czech exiles resided on the territory of today's New York State. Among the best known was **Bedřich Filip** (1626–1702), also called Frederick Philipse (Felipson, Flypsen, Filypsen or Philipsen). He was born into a Protestant family which, upon emigrating from Bohemia, settled in Holland and subsequently, in 1658, in New York. A skilled carpenter by profession who had arrived in America destitute, Philipse managed to accumulate great wealth here. One of the two residences he had built for himself was later purchased by the city of Yonkers, which installed in it a Town Hall. Reputedly, George Washington himself had sought the hand of Philipse's lovely granddaughter Marie; however, she rejected his proposal of marriage. To this day, the name of Frederick Philipse is recalled in the name of a town in New York State – Phillipsburg.

*Augustin Heřman
(1621 nebo 1623 – 1686), první
Čech usazený na půdě Ameriky*

*Augustin Heřman
(1621 or 1623 – 1686) The first
Czech to reside on American soil*

*Zvětšenina portrétu A. Heřmana
na jeho mapě Virginie
a Marylandu z roku 1673*

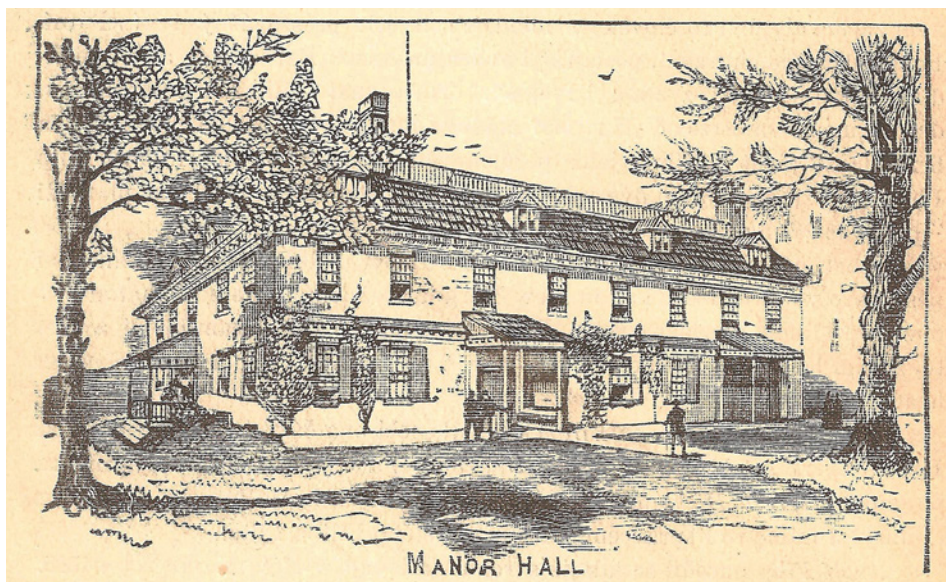
*Enlargement of A. Heřman's
portrait printed on his map
of Virginia and Maryland
in 1673*

a poté v roce 1658 v New Yorku. Ač sám byl vyučeným tesařem a do Ameriky přijel poměrně chudý, svými obchody nastřádal velké bohatství. Jedno ze dvou sídel, které vybudoval, koupilo později město Yonkers a zřídilo v něm radnici. O ruku jeho krásné vnučky Marie se prý ucházel sám George Washington, ta jej však odmítla. Jméno Bedřicha Filipa dodnes připomíná i město Phillipsburg ve státě New York.

Trvalou stopu na půdě Severní Ameriky zanechali **Moravští bratři**. Tito potomci Českých bratří, kteří před náboženským pronásledováním v Čechách odešli nejdříve do Saska, se v Americe ocitli v roce 1735. Zde se prvních dvacet rodin usadilo ve státě Georgia, ale kvůli nepokojům mezi osadníky se na konec roku 1740 rozhodli odejít do Pennsylvánie. Tam v údolí řeky Lehigh vybudovali svůj první společný dům – *Gemeindhouse* – a kostel. Hrabě Zinzendorf, jejich ochránce, navštívil osadu v roce 1741 a dal jí jméno Bethlehem. Už v roce 1750 byl jejich počet kolem osmi set. Od té doby se Bethlehem stal střediskem misí Moravských bratří mezi indiány, i když časem vzniklo po celých USA mnoho dalších osad jako Lititz, Nazareth, Gnadenhutten ad. Bratři prosluli nejenom jako úspěšní misionáři, ale v Bethlehemu založili i první ženskou kolej v USA a do Ameriky zanesli i tradici osobité organové „moravské“ hudby. Jejich zásluhou se tak Amerika poprvé seznamovala s mnoha českými a evropskými skladateli.

Bethlehem, Pennsylvania
Wikimedia

*Dům Fredericka Philipse postavený v roce 1682, později sídlo radnice v Yonkers, NY
Frederick Philips' house built in 1682, later to become the City Hall of Yonkers, NY*

Tomáš Čapek, Památky českých emigrantů v Americe, New York 1907

A permanent trace on North American soil has been left by the **Moravian Brethren**. These descendants of the Bohemian Brethren who had fled religious persecution in Bohemia by seeking refuge first in Saxony, shortly afterwards reached America. They settled in America in 1735. Here, the first twenty families settled first in Georgia. However, due to unrest among the settlers, they decided to move on, in 1740, to Pennsylvania. There, in the valley of the Lehigh River, they built their first meeting house – the *Gemeindhouse* as well as a church. Their patron, Graf von Zinzendorf, visited the community in 1741 and named it Bethlehem. As early as 1750, they numbered around 800. Bethlehem became the center of the Moravian Brethren's missionary work among the Native Americans. Eventually, many other Moravian communities – among them Lititz, Nazareth and Gnadenhütten – sprang up in various parts of the United States. The Moravian Brethren were renowned not only as successful missionaries, but in Bethlehem they also founded the first women's college in the United States. They also introduced into America the tradition of the distinctive "Moravian" organ music. Thus, they can be credited with acquainting America with many Czech and European composers.

John Gottlieb Ernestus Heckewelder (1743–1823) patřil k nejznámějším misionářům církve Moravských bratří. On sám se narodil v Bedfordu v Anglii, ale jeho otec pocházel z Moravy, odkud se po krátkém pobytu v saském Ochránově (Herrnhut) přestěhoval do Anglie a posléze do Bethlehemu v Pensylvánii. Svoji misijní činnost vykonával hlavně v Pensylvánii, v Ohio a v Kanadě. Působil mezi indiány Delaware (Lenape), Mohykány a kmeny patřícími do konfederace Irokézů. Jeho dílo patří dodnes k cenným zdrojům poznání života indiánů amerického severovýchodu.

K nepočtené skupině českých emigrantů, kteří se v USA usadili ještě před rokem 1848, patřil např. **Antonín Dignovity** (1810–1875) z Kaňku u Kutné Hory. Do USA utekl roku 1832 z obav před perzekucí kvůli účasti v polském povstání roku 1830. Procestoval 26 amerických států, upravil stroj na čištění bavlníku, podnikl výpravu k indiánům Creek, aby studoval jejich jazyk a zvyky. Účastnil se bojů o nezávislost Texasu a byl přítelem Samuela Houstona. Obdivoval americkou demokracii, ale nepřestal se zajímat ani o starou vlast a jeho kniha „*Bohemia under the Austrian Despotism*“ z roku 1857 je pravděpodobně první protirakouské dílo vydané v USA. Zemřel v San Antoniu, kde do konce života provozoval lékařskou praxi. Zanechal osm dětí. Jeden z jeho synů, A. F. Dignovity, který patřil k nejbohatším osadníkům v Texasu, uvažoval v roce 1888 o založení české kolonie na svých pozemcích v Mexiku.

K dalším proslaveným českým přistěhovalcům patřil **Jan Nepomuk Neumann** z Prachatic (1811–1860), čtvrtý biskup Filadelfie, roku 1877 prohlášený za svatého, jeden ze sedmi českých světců. Zasloužil se o rozvoj katolické církve na půdě USA a díky jemu byla z Čech povolána řada kněží, kteří pak sloužili českým vystěhovalcům po celých Spojených státech amerických.

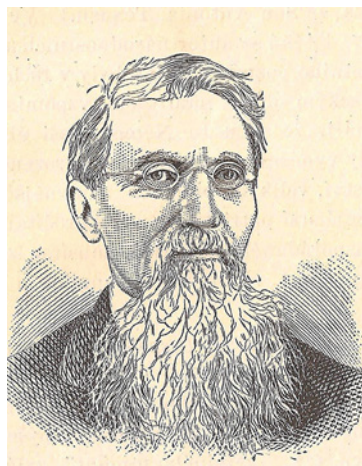
Karel A. Postl (1793–1864), známější pod jménem **Charles Sielsfield**, byl významným spisovatelem původem z Popic u Znojma na Moravě. Vedle Jamese Fenimore Coopera se stal průkopníkem dobrodružné americké literatury v Evropě 19. století. Po studiích na gymnáziu ve Znojmě vystudoval v Praze filozofii u českého filozofa Bernarda Bolzana a poté teologii. V roce 1814 složil kněžský slib a vstoupil do kláštera

Jan Nepomuk Neumann
(1811–1860). Wikimedia

John Gottlieb Ernestus Heckewelder (1743–1823) was one of the most outstanding missionaries of the Moravian Church. He was born in Bedford, England, but his father had arrived there from Moravia, and after a brief sojourn in Herrnhut, Saxony his father and the family settled in England. John later moved to Bethlehem, Pennsylvania. Heckewelder's missionary work was carried on mostly in Pennsylvania, Ohio and Canada. He worked among the Native American tribes, including the Delawares (the Lenape), Mohegans and the tribes forming a part of the Iroquois Confederacy. To this day, his book is considered a valuable source of information on the life of the Native Americans of the Northeast.

Antonín Dignovítý (Dignowity, 1810–1875), born in Kaňk near the town of Kutná Hora, belonged to the small group of Czech émigrés that settled in the United States even before 1848. He had fled to the United States in 1832, escaping persecution for his participation in the uprising of 1830 in Poland. He traveled through twenty-six American states, improved the cotton gin, and undertook an expedition to the territory of the Creek Indians to study their language and customs. He participated in the struggle for the independence of Texas and became a friend of Samuel Houston. He admired American democracy, but did not cease being interested in his native land. His book *Bohemia under the Austrian Despotism* published in 1857 is presumably the first anti-Austrian publication to be printed in the United States. Dignovítý died in San Antonio, where he had worked as a physician until his death. He left behind eight children. His son A. F. Dignovity – one of the wealthiest settlers of Texas – considered founding, in 1888, a Czech colony on his Mexican estates.

Antonín Dignovítý (1810–1875).

Jan Habenicht, Dějiny Čechův amerických, St. Louis 1910

Another famous Bohemian-born settler in the United States was **Jan Nepomuk Neumann** of Prachatice (1811–1860), the fourth bishop of Philadelphia, canonized in 1977, and one of seven Bohemian saints. He participated in the efforts to extend the Catholic faith throughout the United States. It was at his instigation that a number of priests were summoned from Bohemia to America, where they then served Czech immigrants throughout the United States.

křížovníků. Udržoval však úzké styky s pražskými zednáři a pro své osvícenské smýšlení se rozhodl odejít z řádu křížovníků. Z obav před perzekucí policejního režimu hraběte Metternicha v roce 1823 uprchl přes Curych do USA. Přistál v New Orleans. V roce 1825 podnikl cestu napříč Spojenými státy, ze které pak v Londýně vydal v roce 1827 dílo „*The United States of North America as They Are*“. V téže roce mu v Londýně vyšlo i další dílo „*Austria as It Is: or Sketches of Continental Courts*“, které představovalo zdrcující kritiku rakouského policejního režimu. Vedle mnoha reportáží o Americe, uveřejňovaných v Německu, napsal a v roce 1829 vydal svůj první román „*Tokeah or the White Rose*“ (*Tokeah aneb Bílá růže*) o beznadějném boji indiánského kmene vytláčeného bílými kolonisty daleko na západ. V roce 1835 vyšlo ve Švýcarsku další dílo věnované Americe, a to „*The Cabin Book, or Life in Texas*“ (*Kniha o kajutě čili národní charakteristiky*). Účastnil se i výpravy pionýrů do prérií, z čehož se zrodil jeho další román „*Nathan, der Squatter-Regulator*“ (*Nathan, předák osídlenců*), vydaný roku 1837. Pracoval i jako žurnalista a politický poradce Josefa Bonaparta, staršího bratra císaře Napoleona. V roce 1858 se definitivně usadil ve Švýcarsku. Měl velkou zásluhu na tom, že do evropské literatury uvedl préríjní a indiánskou tematiku, ale ukázal se i jako výborný pozorovatel amerického politického života. Obdivoval americkou demokracii, o to více naopak kritizoval zpátečnictví a nesvobodu rodného Rakouska.

Jen dočasně, ale zato velmi aktivně pobyl v USA český brusič drahokamů, cestovatel a dobrodruh **Čeněk Paclt** (1813–1887) z Turnova. Ve Spojených státech pobýval střídavě v letech 1846 až 1857. Během svého pobytu se zúčastnil mexicko-americké války o Texas, stal se i členem vojenské výpravy na Floridu proti indiánům Seminolům. Procestoval pak ještě velký kus Spojených států, v roce 1857 Spojené státy definitivně opustil. Obdivoval jejich rychlý růst, ale byl i kritický, zejména k tomu, jak běloši „*jménem kultury*“, ale ve skutečnosti z touhy po půdě páchali krutosti na ubohých indiánech.

Čeněk Paclt (1813–1887)

Portrét uveřejněný J. Svoboda, ed., Čenka Paclta cesty po světě, Mladá Boleslav 1888

Portrait published in J. Svoboda, ed., Čenka Paclta cesty po světě, Mladá Boleslav 1888

Karel A. Postl (1793–1864), better known as **Charles Sielsfield**, was a prominent writer who had been born in Popice near Znojmo in Moravia. Alongside James Fenimore Cooper, he was a pioneer of American adventure novels in 19th-century Europe. After completing his secondary studies in Znojmo, Postl studied philosophy in Prague, where he was a student of the enlightened Czech philosopher Bernard Bolzano and where he later studied theology. In 1814, having been ordained a priest, he entered the monastery of the Knights of the Cross. However, owing to his close contacts with the Prague Freemasons and his enlightened views, he decided to leave the Teutonic Order. To avoid possible persecution by Count Metternich's police regime, he fled, in 1823, via Zurich to the United States, disembarking in New Orleans. In 1825, he set out on a journey across the country, a result of which was his book *The United States of North America as They Are*, published in London in 1827. In that same year in London, another of his works was printed. Called *Austria as It Is: or Sketches of Continental Courts*, it was a crushing indictment of the Austrian police regime. Along with numerous reportages on America that appeared in print in Germany, he wrote and published in 1829 his first novel *Takeah or the White Rose*, which depicted the hopeless struggle of a Native American tribe forced far to the west by white colonists. In 1835, another of his writings on America appeared – this time in Switzerland – under the title *The Cabin Book, or Life in Texas*. He took part in an expedition of pioneers to the prairies, an experience which gave rise to his second novel *Nathan, der Squatter-Regulator* published in 1837. Sielsfield was also a journalist and a political adviser to Joseph Bonaparte, the elder brother of the Emperor Napoleon. In 1858, he settled permanently in Switzerland. Charles Sielsfield was instrumental in introducing into European literature the subjects of the prairie and the Native Americans. He also proved to be an excellent observer of American political life. He admired American democracy, and was therefore all the more critical of his native Austria's reactionary character and lack of freedom.

Only temporarily, yet in a very active manner did the Czech lapidary, traveler and adventurer **Čeněk Paclt** (1813–1887) of Turnov stay in the USA. He toured the United States intermittently between 1846–1857. During his stay he took part in the Mexican – American war for Texas, he also became a member of the military expedition to fight Seminole Indians in Florida. Then he toured large parts of the United States, but in 1857 he left America for good. He admired the rapid growth of the USA, but he was critical as well, especially towards the cruel treatment of the Indians by the whites “in the name of culture” but in reality, because of their yearning for land.

EMIGRACE ČECHŮ PO ROCE 1848

Zrušení roboty v roce 1848 sice odstranilo poslední zbytky feudálního systému v Čechách, ale náhrada, kterou rolníci museli za vykoupení z roboty zaplatit, znamenala pro mnohé z nich ještě větší zhoršení ekonomické situace. Jako jediné východisko se ukazovalo vystěhovalectví. Právě v této době se v Čechách a na Moravě začaly šířit zprávy o nálezů zlata v Kalifornii a hlavně o nadbytku levných pozemků. Vedle mnoha kramářských písní sem tyto zprávy zanášeli

*Vandrovní knížka tovaryšů – „Wanderbuch“
The wandering craftsmen identity book – “Wanderbuch”*

*Archiv autora
Archives of the author*

nejprve tovaryši vracející se ze západní Evropy, brzy poté se po celém Rakousku rozšířila obrovská propaganda amerických železničních a evropských lodních společností. Okamžitě našly po celých Čechách a na Moravě stovky spolupracovníků mezi obchodníky, učiteli, hospodskými, a dokonce faráři. Ti za úplatu přesvědčovali své spoluobčany o výhodách života v Americe. Zvláště silným podnětem pak byly dopisy, které první vystěhovalci zasílali domů svým příbuzným a přátelům.

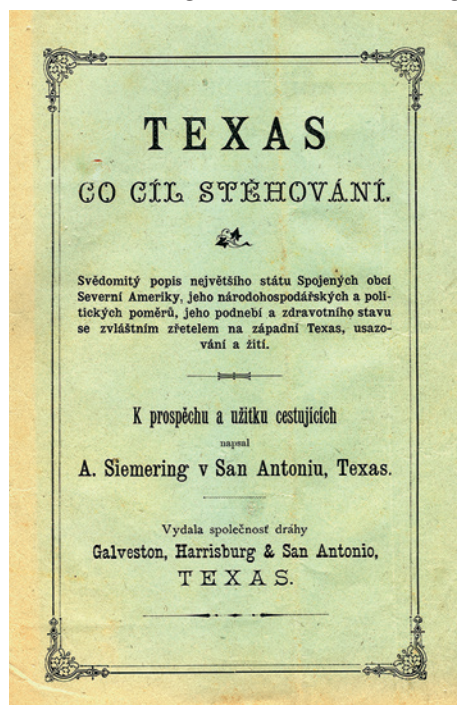
Zpočátku odcházely jen střední a bohatší vrstvy rolníků, protože ti nejmudší neměli dost prostředků na zaplacení přepravy. U chudších vrstev odcházel obvykle jen jeden člen rodiny, otec nebo nejstarší syn, a ti pak za první peníze našetřené v Americe zaplatili přepravu ostatním příbuzným. Vystěhovalcká horečka postihla nejdříve nejmudší, průmyslově zaostalé oblasti, ale brzy zasáhla prakticky celé Čechy a Moravu. V průběhu prvních tří desetiletí tvořilo vystěhovalectví Čechů až 80 % celkového vystěhovalectví z Rakouska.

Značné procento českých vystěhovalců tvořili i mladí muži, kteří se nelegálním útekem do Ameriky vyhnuli vojenské službě. Levnější lodní doprava a její rozvoj zapříčinily, že od sedmdesátých let 19. století odcházeli do Spojených států i příslušníci nejmudších vrstev – venkovská čelď a městský proletariát. Nemale procento tvořily mladé dívky, které si cestu zaplatily z věna a sloužily

EMIGRATION OF THE CZECHS AFTER 1848

Although the abolishment of serfdom in 1848 eliminated the last vestiges of the feudal system in Bohemia, the compensation the peasants were obliged to pay in order to be exempted from serfdom implied for many of them the further deterioration of their economic situations. Emigration seemed to offer the only solution to their problems. At that same time, rumors started spreading throughout Bohemia and Moravia about the discovery of gold in California, and especially about the abundance of cheap land in America. Besides a great variety of amusing songs, these reports had initially been disseminated by wandering craftsmen returning from Western Europe. Shortly afterwards, however, large-scale propaganda contrived by American railroad and European shipping companies began to be disseminated throughout Austria. In no time, these companies found hundreds of collaborators all over Bohemia and Moravia from among the ranks of merchants, teachers, beer-hall owners and even parish priests. For a charge, these individuals could be hired to persuade their compatriots to seek the advantages of a life in the United States. An especially strong impetus for emigration were the letters sent by the first emigrants to their relatives and friends back home.

At first, only the moderately well-off and wealthier farmers left home, since the poorer peasants did not have sufficient means for paying their transportation. Among the poorer strata, in the early stages, usually only one family member would leave – either the father or the el-

Texas co cíl stěhování.

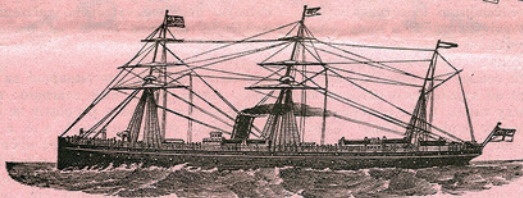
A. Siemering, Galveston, Harrisburg & San Antonio, Texas, s. d. (1882?)

Texas as a destination of emigration.

A. Siemering, Galveston, Harrisburg & San Antonio, Texas, s. d. (1882?)

*Archiv autora
Archives of the author*

Pravidelná poštovní paroplavba

přes jiné evropské mezipřístavy
po světoznámých, co nejpevněji stavěných a co nejpohodlněji zařízených,
obrovských, železných poštovních parolodích první třídy
**z Hamburku do Nového Yorku,
Baltimore, Filadelfie, atd.**

Výpravy odcházejí se z Hamburku týdně čtyřikrát, totiž vždy v pondělí, úterý, ve čtvrtek
a v sobotu.

Přeplavni cena obnáší: v I. kajutě 240 zl., v II. kajutě 150 zl., v mezipalubí   zl. r. č. bankovek,
a sice za každou dorostlou osobu.

Za děti v stáří od 1. do 12. roku platí se polovička, za kojence pouze 6 zl.

Z Hamburku do Nového Orleánu a do Galvestonu (v Texas.)

(Výpravy přes Nový York se konají každodenně, přímé výpravy jsou zastaveny všude).

Přeplavni cena obnáší v mezipalubí: do **Nového Orleánu**..... zl. r. č. bank.
" **Galvestonu** (v Texas) ..

Za děti od 1 do 12 let platí se polovička, za kojence toliko daň z hlavy.

Z Hamburku do Bombay,

Výpravy: každých čtrnáct dní jednou. Přeplavni cena: v I. kajutě 696 zl.

Z Hamburku do Australie, Adelaide, Melbourne, Sydney.

Výpravy dvakrát za měsíc.

Přeplavni cena obnáší: v I. kajutě 840 zl., v II. kajutě 576 zl., v III. kajutě 270 zl., v mezipalubí
(jenom pro mužské) 225 zl. r. č.

Za děti pod dvanáct let staré platí se polovic, za kojence ničehož.

Z Hamburku přímo do Australie.

První výprava 15. března. Další výpravy sdělejí se na laskavé požádání vždy ochotně.

Přeplavni cena: v I. kajutě 360 zl., v mezipalubí 180 zl. Za děti do 12 let polovic, za kojence neplatí se ničehož.

Z HAMBURKU do AFRIKY, Capstadt, Port Elizabeth, Natal.

Výpravy každé pondělí.

Přeplavni cena: do Capstadt..... v I. kajutě 462 zl., v II. kajutě 342 zl., v mezipalubí 210 zl. r. č.
" " " Port Elizabeth. " I. " 504 " " II. " 330 "
" " " Natal..... " I. " 558 " " II. " 372 "

„Pravidelná poštovní paroplavba... z Hamburku do Nového Yorku“
Plakát českého vystěhovaleckého agenta Josefa Pastora

“Regular steamship transportation... from Hamburg to New York”
A poster of the Czech emigration agent Josef Pastor

Archiv autora
Archives of the author

dest son. Then, from his first earnings in America, that individual would defray the transportation costs for the rest of his family. At the beginning, the emigration fever infected mainly the most destitute underdeveloped industrial regions, but very soon it rapidly spread throughout virtually all of Bohemia and Moravia. In the course of the first three decades of the 19th century, Czech emigration accounted for some 80 percent of the total emigration from Austria.

A considerable percentage of the Czech emigrants consisted of young men who, by illegally emigrating to America, were able to evade military conscription in their home country. The outcome of the ever-cheaper ship passages and the development of the shipping industry was that by the 1870s even the poorest social strata – farm laborers and the urban proletariat – began leaving for the United States. A not negligible percentage of such emigrants were young women who would pay their fares from their dowries, then would find employment as maids in wealthy American families. The so-called “mail-order bride” system, too, spread among the Czechs settled in the United States. Reluctant to marry women of other nationalities, these men would send advertisements to Bohemia, offering to defray the travel expenses of their future brides, whom they had usually never met. A category in itself was that of the Czech Socialists, who in Austria in the 1870s were being subjected to political persecution. A number of prominent exponents of the Czech Socialist movement, among them Lev J. Palda, Franta Choura, Norbert Zoula and Josef Boleslav Pecka, emigrated to the United States.

Emigration is inseparably connected with the propaganda activities of American railway companies that lured the immigrants to settle down on their lands using hundreds of maps, posters and booklets. No less an important role was the one played by the agents of emigration and ship transportation companies. It was they who had the decisive share in distributing information about America. Their posters and booklets reached even the most remote villages.

One of the first Czechs employed as a shipping company agent was **Alois Kareš** (1825–1885), a Czech agent of the North German Lloyd’s steamship company in Bremen, Germany. Another well-known agent was **Josef Pastor** (1841–1899). He emigrated to the United States in 1866. At first, he made his living as an editor of the Chicago-published Czech journal *Pokrok* (Progress). Later, he opened an emigration office in Hamburg, Germany. After the McKinley Tariff was imposed in 1891, the Czech pearl button manufactory in the south-eastern Bohemian town of Žirovnice was hit by a sales crisis. Pastor was instrumental in arranging for the emigration of large numbers of the plant’s